

სოფლიდან თბილისი

მე ისევ ძალას ვიკრებ დილისთვის
და ანგელოზი ჩემ სულში ცხოვრობს.
რა ვქნა, დღეს მინდა ვნახო თბილისი,
მნახო თბილისი და მეუცხოვოს.

მზის ნაპერწკალი ეშვება ციდან,
მოდის შუადღე, როგორც ანთება.
ისევ თბილისის შუქი მიზიდავს,
ისევ თბილისის ცა მენატრება.

მზიანი დღეა, მე ჩინარს ვუმზერ,
სოფელს სიჩუმის დემონი იცავს.
მალე მოვკვდები და ვიცი გულზე
რომ დამაყრიან თბილისის მიწას.